ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
27 Μαρτίου 1985 *

Στην υπόθεση 73/84,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Oberverwaltungsgericht της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Denkavit Futtermittel GmbH, εταιρίας γερμανικού δικαίου, με έδρα το Warendorf (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας),

και

Land Nordrhein-Westfalen, εκπροσωπούμενο από τον υπουργό διατροφής, γεωργίας και δασοπονίας,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 3 και 9 της οδηγίας 79/373 του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών, και του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore και K. Bahlmann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: P. Heim

**

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

** Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν
— η προσφεύγουσα εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο D. Ehle,
— το καθού εκπροσωπούμενο κατά την έγγραφη διαδικασία από τον δρα A. Ebert και, κατά την προφορική διαδικασία, από τον N. Fischer, Regierungsdirektor,
— η δανική κυβέρνηση εκπροσωπούμενη κατά την έγγραφη διαδικασία από τον L. Mikaelsen και κατά την προφορική διαδικασία από τον L. Mikaelsen, επικουρούμενο από το δικηγόρο Gregers Larsen,
— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκπροσωπούμενη από τον P. Karpenstein,
αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 14ης Φεβρουαρίου 1985.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα πραγματικά περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με Διάταξη της 16ης Φεβρουαρίου 1984, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 15 Μαρτίου 1984, το Oberverwaltungsgericht της Βόρειας Ρηνανίας — Βεστφαλίας υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 και 36 της Συνθήκης ΕΟΚ, καθώς και των άρθρων 3 και 9 της οδηγίας 79/373 του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/025, σ. 33), όσον αφορά τους υγειονομικούς ελέγχους κατά την εισαγωγή σύνθετων ζωοτροφών.

Επί του ιστορικού της διαφοράς

2 Η προσφεύγουσα στην κύρια δίκη Denkavit Futtermittel GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα το Warendorf, εισάγει συνήθως ζωοτροφές με βάση το γάλα από την ολλανδική θυγατρική της εταιρία Denkavit Nederland BV. Οι έλεγχοι στους οποίους υπόκεινται βάσει της γερμανικής νομοθεσίας περί ελέγχου επιζωοτιών κατά τις εισαγωγές αυτές αποτέλεσαν αντικείμενο της απόφασης του Δικαστηρίου, της 8ης Νοεμβρίου 1979 (251/78, Denkavit, Slg. σ. 3369), η οποία εκδόθηκε κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Münster. Στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο ανέλυσε το περιεχόμενο των κοινοτικών οδηγιών και δέχτηκε ότι όταν συνέβησαν τα πραγματικά περιστατικά που προκάλεσαν τη διαφορά στην κύρια δίκη, σε μια εποχή που δεν είχε ακόμη τεθεί σε ισχύ η οδηγία 79/373, οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων μπορεί να αποκλεισθεί η χρήση από τα κράτη μέλη των εξαιρέσεων που επιτρέπει το άρθρο 36 της Συνθήκης προς το σκοπό της προστασίας της δημόσιας υγείας, δεν υφίσταντο ως προς τις σύνθετες ζωοτροφές, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση των παθογόνων παραγόντων.

3 Ύστερα από την εν λόγω απόφαση, καθώς και την απόφαση που εξέδωσε βάσει αυτής το Verwaltungsgericht Münster, στις 2 Απριλίου 1980, ο υπουργός διατροφής, γεωργίας και δασών της Βόρειας Ρηνανίας — Βεστφαλίας χορήγησε στην Denkavit, στις 19 Αυγούστου 1980, έγκριση εισαγωγής λιγότερο περιοριστικού περιεχομένου που στηριζόταν στα άρθρα 5 και 9 του Futtermitteleinfuhrverordnung της 15ης Αυγούστου (BGBl. I, σ. 1375) τα οποία αντικαταστάθηκαν εν τω μεταξύ από τα άρθρα 3 και 8 του νέου κειμένου της ίδιας ρύθμισης, της 19ης Ιουλίου 1983 (BGBl. I, σ. 999). Η εν

λόγω έγκριση, η οποία επιτρέπει απεριόριστη εισαγωγή ζωοτροφών με βάση το γάλα, εξαρτάται από την υποχρέωση προσκομίσεως για κάθε εισαγωγή του πρωτότυπου ή κεκυρωμένου αντιγράφου, καθώς και ενός πιστοποιητικού ισχύος ενός έτους που χορηγείται από τον αρμόδιο κτηνίατρο του τόπου παραγωγής με τα οποία βεβαιώνεται ότι οι ζωοτροφές έχουν ως μόνα συστατικά ζωικής προελεύσεως γαλακτοκομικά προϊόντα σε σκόνη και ζωικά λίπη, ότι τα γαλακτοκομικά προϊόντα παρασκευάστηκαν αποκλειστικά από παστεριωμένο γάλα, ότι τα λίπη έχουν θερμανθεί σε τουλάχιστον 85 βαθμούς Κελσίου και ότι όλη η διαδικασία της παρασκευής αποτελεί ολοκληρωμένη διαδικασία. Σε περίπτωση κινδύνου επιζωοτιών, η έγκριση μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή και χωρίς αποζημίωση.

4 Στις 5 Φεβρουαρίου 1981, η εταιρία Denkavit άσκησε προσφυγή ενώπιον του Verwaltungsgericht του Ντύσελντορφ ζητώντας να αναγνωριστεί ότι δικαιούται να εισάγει σύνθετες ζωοτροφές χωρίς έγκριση εισαγωγής ούτε πιστοποιητικό. Στηρίζεται σχετικώς στην οδηγία 79/373 και, κυρίως, στο άρθρο της 3, σύμφωνα με τις διατάξεις του οποίου, όπως ερμηνεύτηκε, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΟΚ η λήψη μέτρων υγειονομικού ελέγχου.

5 Το Verwaltungsgericht του Ντύσελντορφ, βάσει επισταμένης αναλύσεως των σχετικών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, απέρριψε με απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 1982 την προσφυγή, θεωρώντας ότι οι κοινοτικές οδηγίες που είχαν εκδοθεί μέχρι εκείνη την ημερομηνία δεν ρύθμιζαν το ζήτημα των υγειονομικών ελέγχων και, κατά συνέπεια, δεν αποκλειόταν η δυνατότητα χρήσης από τα κράτη μέλη του άρθρου 36 της Συνθήκης.

6 Το Oberverwaltungsgericht, ενώπιον του οποίου η εταιρία Denkavit άσκησε έφεση, αφού ανέλυσε τα επιχειρήματα υπέρ και κατά της απόψεως της εφεσείουσας, αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής ερώτημα:

Πρέπει η οδηγία του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών (79/373/ΕΟΚ), ιδίως τα άρθρα της 3 και 9, σε συνδυασμό με το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εξαρτούν, στηριζόμενα στο άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΟΚ, την εισαγωγή σύνθετων ζωοτροφών υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β), της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ από άλλα κράτη μέλη από την προσκόμιση έγκρισης εισαγωγής κτηνιατρικής υπηρεσίας ή από « πιστοποιητικό κτηνιατρικής υπηρεσίας του κράτους εξαγωγής; »

Επί της ουσίας

7 Η εταιρία Denkavit ισχυρίζεται κατ' ουσία ότι η οδηγία 79/373 ρυθμίζει πλήρως το θέμα, κατά τρόπο ώστε οι σύνθετες ζωοτροφές που διατίθενται στο εμπόριο σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εν λόγω οδηγίας πρέπει να μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα μέσα στην Κοινότητα χωρίς τα κράτη μέλη να έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν απαιτήσεις σχετικά με τον υγειονομικό έλεγχο που δεν προβλέπεται από την οδηγία. Διαφορετικά από την οδηγία 74/63 της 17ης Δεκεμβρίου 1973, περί καθορισμού των ανωτάτων ορίων περιεκτικότητας για τις ανεπιθύμητες ουσίες και προϊόντα στις ζωοτροφές (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/010, σ. 136), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 80/502 της 6ης Μαΐου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/028, σ. 164), το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οποίας διατυπώνει ρητή επιφύλαξη ως προς τις διατάξεις που μπορούν να θεσπιστούν από την Κοινότητα όσον αφορά τους μικροοργανισμούς στις ζωοτροφές, παρόμοια επιφύλαξη δεν αναφέρεται στην οδηγία 79/373 περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών. Επομένως, τα κράτη μέλη δεν δικαιούνται να επιβάλλουν υγειονομικούς ελέγχους, ενώ το άρθρο 9 της οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν στην εμπορία σύνθετων ζωοτροφών άλλους περιορισμούς εκτός από αυτούς που προβλέπει η οδηγία. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η ευθύνη της μέριμνας ώστε οι σύνθετες ζωοτροφές να είναι υγιεινές, ανόθευτες και σύμφωνες προς τα συναλλακτικά ήθη, καθώς και να μην ενέχουν κανέναν κίνδυνο ούτε για την υγεία των ζώων ούτε για την υγεία των ανθρώπων, όπως απαιτεί το άρθρο 3 της ίδιας οδηγίας, εμπίπτει στο κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου παρασκευάστηκαν οι σύνθετες ζωοτροφές. Πράγματι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, όπως προκύπτει ιδίως από τις αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 1976 (35/76, Simmenthal, Slg. σ. 1871), της 25ης Ιανουαρίου 1977 (46/76, Bauhuis, Slg. σ. 5) και την προαναφερθείσα απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 1979, τα κράτη μέλη οφείλουν, στο πλαίσιο συνθηκών εμπορίου ανάλογων προς αυτές που επικρατούν στην εσωτερική αγορά, να έχουν εμπιστοσύνη στους ελέγχους που διενεργήθηκαν στο κράτος εξαγωγής των τροφίμων. Για τους λόγους αυτούς, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το κράτος εισαγωγής δεν μπορεί να διενεργεί υγειονομικούς ελέγχους παρά μόνο δειγματοληπτικώς· σε περίπτωση που διαπιστώνεται η παρουσία παθογόνων μικροοργανισμών, το κράτος εισαγωγής μπορεί να λάβει μόνο τα διοικητικά και κανονιστικά μέτρα που προβλέπει η εθνική νομοθεσία σε περίπτωση διαθέσεως στο εσωτερικό εμπόριο μολυσμένων σύνθετων ζωοτροφών.

8 Κατά το ομόσπονδο κράτος της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, η οδηγία 79/373 δεν αφορά, ούτε κατά το γράμμα της ούτε σε συνδυασμό με άλλες κοινοτικές διατάξεις, τον υγειονομικό έλεγχο των σύνθετων ζωοτροφών. Ομοίως, η οδηγία 74/63 περί των ανεπιθύμητων ουσιών δεν περιλαμβάνει καμία ρύθμιση ως προς την παρουσία παθογόνων μικροβίων. Το ίδιο το Δικαστήριο, στην απόφασή του της 8ης Νοεμβρίου 1979, τόνισε ότι το Συμβούλιο, στον τομέα της εναρμόνισης των εθνικών υγειονομικών νομοθεσιών, κατέφυγε στη χρήση μιας « προοδευτικής και περιπτωσιολογικής

μεθόδου »· όμως, από την εποχή της εν λόγω απόφασης η εναρμόνιση στο σχετικό τομέα δεν σημείωσε πρόοδο.

9 Η δανική κυβέρνηση εφιστά, με τις παρατηρήσεις της, την προσοχή επί των σοβαρών κινδύνων που συνεπάγεται η παρουσία παθογόνων μικροβίων στις σύνθετες ζωοτροφές. Επισημαίνει ότι ο τρόπος καταπολεμήσεως παρόμοιων κινδύνων εξαρτάται από την κτηνιατρική πολιτική που εφαρμόζουν τα διάφορα κράτη μέλη και εμφανίζεται με διαφορετική μορφή στα κράτη που, όπως η Δανία, πέτυχαν να διατηρήσουν το έδαφός τους απρόσβλητο από ορισμένες επιζωοτίες· η διατήρηση αυτής της κατάστασης αποτελεί υψίστης σημασίας συμφέρον για τις εξαγωγές των κρατών αυτών προς μη κοινοτικές χώρες, επίσης απρόσβλητες. Η δανική κυβέρνηση φρονεί ότι λόγω ελλείψεως λεπτομερούς ρυθμίσεως των υγειονομικών προβλημάτων στο σχετικό τομέα, επί κοινοτικού επιπέδου, κάθε κράτος μέλος διατηρεί την ευθύνη για τα προληπτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν στο πλαίσιο του άρθρου 36 της Συνθήκης. Εφιστά την προσοχή επί του γεγονότος ότι, για τους προαναφερθέντες λόγους, η δανική ρύθμιση είναι αυστηρότερη από αυτή που ισχύει στη Γερμανία, καθόσον απαιτείται κάθε παρτίδα εισαγόμενων ζωοτροφών να συνοδεύεται από ξεχωριστή υγειονομική βεβαίωση. Το Δικαστήριο, στην απόφασή του της 8ης Φεβρουαρίου 1983 (124/81, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, γάλα UHT, Συλλογή σ. 203), αφού τόνισε την ανάγκη συνεργασίας μεταξύ των υγειονομικών αρχών των κρατών μελών, δέχτηκε ότι το κράτος εισαγωγής δικαιούται να εξακριβώνει με την κατάλληλη διαδικασία, την αποτελεσματικότητα του ελέγχου στο κράτος καταγωγής.

10 Η Επιτροπή, ύστερα από εξέταση του συνόλου των οδηγιών που αφορούν τον τομέα των ζωοτροφών, συνάγει ότι οι εν λόγω οδηγίες αποσκοπούν σε πλήρη εναρμόνιση του εν λόγω τομέα, αλλά μόνο στο πλαίσιο των τομέων ρυθμίσεως που αφορούν. Αναγνωρίζει ότι οι εργασίες εναρμονίσεως δεν έχουν ακόμα επεκταθεί στον εν λόγω τομέα, σε ζητήματα υγειονομικής προστασίας. Εφόσον τα αναγκαία μέτρα προς διασφάλιση της προστασίας της υγείας δεν έχουν θεσπιστεί με πράξεις της Κοινότητας και δεν υφίστανται ακόμη κοινοτικές διαδικασίες ελέγχου της εφαρμογής τους, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να θεσπίζουν, στο πλαίσιο που ορίζει το άρθρο 36 της Συνθήκης, τις κατάλληλες διατάξεις προς διασφάλιση της προστασίας από παθογόνους μικροοργανισμούς.

11 Ενόψει των επιχειρημάτων αυτών, πρέπει να γίνει δεκτό, σύμφωνα με όσα ανέφερε η Επιτροπή, ότι η οδηγία 79/373, περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών, εξεταζόμενη στο πλαίσιο των οδηγιών 70/524, της 23ης Νοεμβρίου 1970, περί των προσθέτων υλών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/006, σ. 60) και 74/63, περί ανεπιθύμητων ουσιών, αφορά πράγματι την πλήρη ρύθμιση της διάθεσης στο εμπόριο μέσα στην Κοινότητα των σύνθετων ζωοτροφών. Στο πλαίσιο όμως της υπό κρίση υπόθεσης, δεν φαίνεται αναγκαίο να

διαπιστωθεί αν, στο παρόν στάδιο των προαναφερθεισών οδηγιών, ο στόχος αυτός έχει πλήρως επιτευχθεί. Εφόσον αυτό συμβαίνει, το άρθρο 9 της οδηγίας 79/373 προβλέπει ότι « τα κράτη μέλη μεριμνούν, ώστε οι σύνθετες τροφές να μην υποβάλλονται, για λόγους που αφορούν οι διατάξεις που περιέχονται στην παρούσα οδηγία, σε περιορισμούς εμπορίας άλλους από εκείνους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία »· παρόμοιες διατάξεις περιλαμβάνει το άρθρο 14 της οδηγίας 70/524 και το άρθρο 7 της οδηγίας 74/63. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, σχετικά με οτιδήποτε αφορά τη σύνθεση και τη συσκευασία των ζωοτροφών, πρέπει να παρέχεται δυνατότητα να κυκλοφορούν αυτές ελεύθερα στην Κοινότητα, εφόσον ανταποκρίνονται προς τους κανόνες που έχουν καθορίσει οι προαναφερθείσες οδηγίες.

12 Όμως, πρέπει να αναγνωριστεί ταυτόχρονα ότι οι εν λόγω οδηγίες και, ειδικότερα, η οδηγία 79/373, δεν έχουν ως αντικείμενο τη ρύθμιση του υγειονομικού ελέγχου των σύνθετων ζωοτροφών. Αντίθετα με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα στην κύρια δίκη, παρόμοιο συμπέρασμα δεν είναι δυνατό να συναχθεί από το άρθρο 3 της οδηγίας 79/373 , κατά το οποίο

« Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι σύνθετες τροφές δεν μπορεί να διατίθενται στο εμπόριο παρά μόνο αν είναι υγιεινές, ανόθευτες και σύμφωνες προς τα συναλλακτικά ήθη. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι σύνθετες τροφές δεν επιτρέπεται να ενέχουν κίνδυνο για την υγεία των ζώων ούτε για την υγεία του ανθρώπου και δεν επιτρέπεται να προσφέρονται ή να διατίθενται στο εμπόριο κατά τρόπο που μπορεί να οδηγήσει σε πλάνη ».

Πράγματι, το παραπάνω άρθρο περιορίζεται στο να επιβάλει στα κράτη μέλη τη γενική υποχρέωση να θεσπίσουν κάθε πρόσφορη διάταξη επί νομοθετικού, διοικητικού και δικαστικού επιπέδου, προκειμένου να επιβληθεί η τήρηση ορισμένων κανόνων ποιότητας, να διασφαλιστεί ο υγειονομικός έλεγχος των ζωοτροφών και να εξασφαλιστεί η εντιμότητα στις συναλλαγές, ανεξάρτητα από την προέλευση των κανόνων που εφαρμόζονται, δηλαδή ελάχιστα ενδιαφέρει αν οι κανόνες αυτοί είναι αποκλειστικά εθνικού δικαίου ή πρόκειται για εναρμονισμένες διατάξεις δυνάμει του κοινοτικού δικαίου.

13 Εφόσον επί του πεδίου της υγειονομικής προστασίας δεν έχει επιτευχθεί εναρμόνιση, όσον αφορά το συγκεκριμένο τομέα, η λήψη των αναγκαίων μέτρων ελέγχου στο πλαίσιο του άρθρου 36 της Συνθήκης εναπόκειται στα κράτη μέλη. Επομένως, δεν είναι δυνατό, καταρχήν, παρόμοιοι έλεγχοι να χαρακτηρίζονται ως μέτρα που περιορίζουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο, κατά την έννοια του άρθρου 30.

14 Κατά παγία νομολογία του Δικαστηρίου, όπως συνάγεται από τις προαναφερθείσες αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 1976 (35/76, Simmenthal), της 25ης Ιανουαρίου 1977 (46/76, Bauhuis), της 8ης Νοεμβρίου 1979 (251/78, Denkavit) και της 8ης Φεβρουαρίου 1983 (124/81, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, γάλα UHT), τα μέτρα υγειονομικού ελέγχου που λαμβάνουν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του άρθρου 36 δικαιολογούνται μόνο εφόσον υφίσταται εύλογη σχέση μεταξύ των εφαρμοζόμενων μέσων και του επιδιωκόμενου σκοπού και εφόσον η προστασία της υγείας δεν μπορεί να επιτευχθεί εξίσου αποτελεσματικά με μέτρα που περιορίζουν λιγότερο το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Στο ίδιο πλαίσιο, το Δικαστήριο υπογράμμισε επανειλημμένα ότι είναι προς το συμφέρον της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων να πραγματοποιούνται οι υγειονομικοί έλεγχοι στο κράτος παραγωγής και τόνισε τη χρησιμότητα της συνεργασίας μεταξύ των ενδιαφερομένων υγειονομικών αρχών των κρατών μελών, ώστε να αποφεύγεται η επανάληψη, στο κράτος προορισμού, ελέγχων που έχουν ήδη γίνει στο κράτος παραγωγής.

15 Εν προκειμένω, μπορεί να γίνει δεκτό ότι μέτρα όπως αυτά που εφάρμοσε η Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία συνεπεία της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 1979 ανταποκρίνονται πλήρως στις απαιτήσεις που αναφέρθηκαν πιο πάνω, δεδομένου ότι τα εν λόγω μέτρα συνίστανται στη χορήγηση έγκρισης εισαγωγής που εκδίδεται για αόριστο χρόνο και αφορά απεριόριστη ποσότητα ζωοτροφών κατόπιν προσκομίσεως υγειονομικού πιστοποιητικού που εκδίδεται από τον αρμόδιο κτηνίατρο του τόπου παραγωγής και ισχύει για παρατεταμένη περίοδο. Οι άλλοι όροι και επιφυλάξεις, από τους οποίους εξαρτάται η εν λόγω έγκριση, είναι επίσης ανάλογοι προς τις ανάγκες προστασίας της υγείας.

16 Επομένως, στο ερώτημα που υποβλήθηκε πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι οι διατάξεις της οδηγίας 79/373 του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών, ιδίως τα άρθρα της 3 και 9, σε συνδυασμό με το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, πρέπει να ερμηνευτούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύεται στα κράτη μέλη να εξαρτούν, στηριζόμενα στο άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΟΚ, την εισαγωγή σύνθετων ζωοτροφών, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β), της οδηγίας 79/373 οι οποίες προέρχονται από άλλα κράτη μέλη από την προσκόμιση πιστοποιητικού που εκδίδει η κτηνιατρική υπηρεσία του κράτους εξαγωγής ή από έγκριση εισαγωγής που χορηγεί η κτηνιατρική υπηρεσία του κράτους εισαγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι η έγκριση αυτή πρέπει να χορηγείται υπό όρους που βρίσκονται σε εύλογη σχέση με τις ανάγκες προστασίας που αναφέρει το άρθρο 36.

Επί των δικαστικών εξόδων

17 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η κυβέρνηση του Βασιλείου της Δανίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, με Διάταξη της 16ης Ιανουαρίου 1984, αποφαίνεται:

Οι διατάξεις της οδηγίας 79/373 του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979, περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών, ιδίως τα άρθρα της 3 και 9, σε συνδυασμό με το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, πρέπει να ερμηνευτούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύεται στα κράτη μέλη να εξαρτούν, στηριζόμενα στο άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΟΚ, την εισαγωγή σύνθετων ζωοτροφών, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β), της οδηγίας 79/373, οι οποίες προέρχονται από άλλα κράτη μέλη από την προσκόμιση πιστοποιητικού που εκδίδει η κτηνιατρική υπηρεσία του κράτους εξαγωγής ή από έγκριση εισαγωγής που χορηγεί η κτηνιατρική υπηρεσία του κράτους εισαγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι η έγκριση αυτή πρέπει να εκδίδεται υπό όρους που βρίσκονται σε εύλογη σχέση με τις ανάγκες προστασίας που αναφέρει το άρθρο 36.

Due Pescatore Bahlmann

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Μαρτίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

O. Due